

::REAGIRANJE ŽARKA PUHOVSKOG

Fantazme JJ o Rekomu i svjetonazorski autogolovi

Po logici "odgovornost za sve žrtve snosi agresor", za zločine 1945. (od Bleiburga dalje) odgovorna je osovina Hitler-Mussolini-Pavelić, ne i partizanska vojska

Obzor" je 22. siječnja objavio intervju s Josipom Jurčevićem, koji počinje tvrdnjom da je JJ "vidno iritiran stavovima Puhoorskog". Tako pustopasan početak neće začuditi iole obavještene kada vide potpis glasovitog DDD (desno-dezorientiranoga-Dujmovića). Kao mjerodavno ustanovljeni medijski irritant koji je naveo JJ i DDD na neke (i za njihove standarde) neobične iskaze, želim, u svoju obranu, pripomenuti sljedeće:

1) JJ reciklira rutinske fantazme o Rekomu (o čemu sam obaviješten taman toliko da znam kako zasigurno nije bilo "najgrubljeg eliminiranja" civilnih udruga), o "haškom modelu ravnoteže krivnje" (no hvasta se da je "ekspertni svjedok haškog tribunala" - što god to značilo), o "pokornosti" državnih funkcionara pred nevladinim udrugama itd. No, odatle, kao argument za to da bauk Jugoslavije i dalje kruži regijom, slijede - indikativno - policijski argumenti, tj. zabrinutost zbog dobre suradnje sa srpskom policijom (kome bi pak slabija suradnja danas odgovarala doista nije teško zaključiti). Fundamentalno jače - političke i pravne - veze s Bruxellesom nisu zasluzile ni riječ, jer treba poentirati tlapnju da se "možda zajedno ide u EU", premda već i školarci u Zagrebu i Beogradu znaju da je to nemoguće. U naslijedu balkansko-obaveštajnoga obrasca JJ ne navodi ni jednu činjenicu, citat ili relevantnu interpretaciju, nego pukim frazama teži nadomjestiti (prognozirana) zbivanja - kojih nema.

2) DDD me naziva "apologetom Rekoma" (!?) koji, eto, iritira tvrdnjom "da ustanovljenje žrtava nema veze s time tko je agre-

sor", pa ovime izazvani JJ nejasno razglaba o "prvoj i drugoj Jugoslaviji", "međunarodnim interesnim krugovima", "bratstvu i jedinstvu", te "zaključuje" kako je "nerazlikovanje agresora i žrtve zapravo sudjelovanje u zločinu". Zbrzano "promaknut" od irritanta u zločinca, želim - prije no što nadležni organi poduzmu nužne mjere - upozoriti na to da sam, dakako, govorio o brojnim pojedinačnim žrtvama (koje valja imenovati, a ne tek kvantificirati), a JJ odjednom prelazi na kolektivnu žrtvu (za koju je, dakako, ustanovljenje agresora važno). Potom je opet otklizao na "nižu" razinu pojedinačnosti, rabeći pritom neobičnu logiku ("odgovornost za sve žrtve snosi agresor") koja - nasuprot njegovim čestim prijašnjim iskazima - znači da je, primjerice, za zločine 1945. (od Bleiburga dalje) odgovorna agresorska osovina Hitler-Mussolini-Pavelić, ne i partizanska vojska; da je za tisuće silovanih Njemaca u jesen 1944. i proljeće 1945. odgovoran Hitler, ne i sovjetska armija; da je Milošević odgovoran za ubijanje dvadesetero Srba u Vukovaru nekoliko tjedana prije početka napada JNA na grad (te je, konsekventno, Merčep samo "medijski i politički pretvoren u ratnog zločinca"), itd.

3) JJ smatra da je Hrvatsku napala Srbija (a ne Jugoslavija, kako sam bio ustvrdio), dokazujući to tipično nacionalističkom stereotipijom da je "srpska agresivnost multiinstitucionalna", te je "agresor država Srbija". No, to bi značilo da je, zapravo, Hrvatska izazvala rat, jer hrvatska je politička inicijativa 1991. zagovarala konfederalnu rekonstrukciju Jugoslavije, no postojanje bi "države Srbije" značilo da je konfederacija bila uspostavljena (a jugoslavenska se federacija raspala) još prije rata. To bi, u konačnici, značilo da se Hrvatska trebala pomiriti s tadašnjim stanjem, a ne (za JJ očito nepotrebno) težiti njegovoj promjeni!

Riječju, nedomišljeni stavovi završavaju kao svjetonazorski autogolovi, posebice kod neveža koji bi u uloge kojima nisu do rasli.

Josip Jurčević se hvasta da je "ekspertni svjedok haškog tribunala" unatoč – "haškom modelu ravnoteže krivnje"